

ved Enkelthederne af det foreliggende Lovforslag, men kun stemme for det, som forekommer os i og for sig at være det Rigtige, og overlade til Mæglingmændene, hvad de kunne enes om.

Der er her bleven talt om, at der især fra Folkethingets Side i denne Session var viist en isjøn Tilbøielighed til Smødekommen, men jeg kan nu aldeles ikke gaae ind paa at give os selv denne Compliment; jeg vil hellere haabe, at vi, naar vi gaae fra hverandre, ville være komne til den Erkjendelse, at begge Thing have været besjælede af Øyst til at komme hinanden imøde, og jeg antager ogsaa, at det andet Thing, naar denne Sag kommer der tilbage, vil vise samme velvillige Smødekommen, som er viist her. Naar det nu skulde blive Tilfældet, og man altsaa kom til et Fællesresultat, saa skulde det dog forundre mig, om den ærede Justitsminister, naar den Støtte, han nu, idetmindste deelviis, har, forlod ham, skulde med samme Haardnakkethed blive ved sin Mening, som jo kommer til os paa anden Haand. Saaledes som dette idag er skeet, syntes det mig ogsaa, at den ærede Indenrigsminister gav os et Bink i saa Henseende, idet han sagde, at det dog vilde være besynderligt, om Regjeringen, naar det har det ene Thing med sig, selv skulde gaae hen og frasælbe, hvad den er enig med dette Thing om. Nei, deri holder jeg med Ministeren, saalænge det lader sig gjøre at holde paa det, hvori Regjeringen har det ene Thing med sig, men naar den saa ogsaa bliver forladt af dette Thing, og der foreligger et Resultat, hvormed begge Thing ere enige og som de begge ansee for billigt, at Regjeringen da skulde have en saa særdeles Tillid til sin afvigende Mening, at den ligeoverfor hele Folkerepresentationen vilde erklære sig useilbarlig, næsten som en Pave; det kan jeg aldeles ikke troe. Jeg antager nok, at Ministeren i denne Sag vil give efter, naar der fremkommer et saadant Resultat som det, der kan ventes, hvis der bliver tilveiebragt en Overeenskomst mellem de to Thing. Lad os derfor stemme for det, vi ansee for det Rette, og da jeg antager, at Fleertallet her i Thinget ikke har forandret sin Mening, haaber jeg, at man holder sig til de la-

vere Sætser, og derpaa overlader Mæglingssubvalget at foreslaae os noget Nyt, Noget, hvormed der maaskee kan blive Enighed. Jeg skal forøvrigt gjøre den almindelige Bemærkning med Hensyn til de foreliggende Gagesætser, at det forekommer mig, at de ere meget rigelige; der er nemlig 2 Momenter, som man maa lægge Mærke til. For det Første maa vi ikke glemme, at Pensionsretten har en betydelig Indflydelse, den er meget værd; jeg har i disse Dage haft Leilighed til at see en Sammenligning mellem, hvormeget en Løn af 2,500 Rd. vil være værd for en Mand, naar han enten er valgt til en Bestilling paa en vis Tid uden Pensionsret eller har et fast Embede med Pensionsret. I det Tilfælde, jeg her sigter til, vilde en Gage med Pensionsret svare til en Gage næsten $\frac{1}{5}$ større af den anden Art. Hertil kommer, at naar Gagerne udbetales efter Sædberegningen, kunne de ogsaa stige ikke saalidt; naar disse to Ting lægges sammen, kan f. Ex. en Gage paa 2000 Rd. komme til at være ligesaameget værd som en Gage paa 2600 Rd., der ikke er forbundet med Pensionsberettigelse og ikke udbetales paa den nævnte Maade. Det forekommer mig derfor, at vi idetmindste foreløbig have Grund til at fastholde det, vi ved en tidligere Behandling ere gaaede ind paa her i Thinget.

Borne: Jeg for mit Bedkommende vil tværtimod stemme for det Forslag, der nu er kommen til os fra Landstthinget. Jeg er ved de forskjellige Udtalelser, der ere faldne i denne Sag, baade idag og tidligere, mere og mere kommen til den Erkjendelse at Resultaterne af vore Afstemninger i denne Sag ikke ville være de heldigste; da der nu ikke er gjort stærke Indsigelser mod de Sætser, der ere vedtagne i det andet Thing, ventede jeg heller ikke, at de havde mødt stor Modstand, saameget mindre som den høitærede Justitsminister vedblivende holder paa dem. Den Betragtning man tidligere fornemmelig har gjort gjældende for de lavere Gagesætser, er Sammenligningen mellem Embedsmænds og andre private Mænds Stillinger; men det er ikke nok, at Embedsmændene have en saadan Løn, at de kunne „leve“ deraf, der maa være saadanne Udfigter